ON-GELOOF-LIJK

‘Geloofstwijfel is mij vreemd’

Kunstenaar Henri HEMELSOET vond dat zijn geloof niet genoeg handen en voeten kreeg en werd daarom diaken

Eveline COPPIN

Na een bezoek aan Gent spotte de toen zestienjarige Nederlander Henri Hemelsoet (55) de Koninklijke Academie voor Schone kunsten op een stadsplattegrond van de Arteveldestad. Hij schreef ze aan en begon het schooljaar erop aan de opleiding ‘vrije grafiek’, waartoe zeefdruk en etsen behoren. Op de academie leerde hij zijn vrouw kennen en later opende hij in Sint-Amandsberg zijn kunstdrukatelier, waar hij vooral etsen maakte samen met kunstenaars.

–U kwam uit een gelovig gezin, maar koos voor de vrijzinnige Koninklijke Academie voor Schone Kunsten. Was dat een schok?

De opleiding was erg antigelovig. Daar leerde ik mijn geloof kritisch benaderen. In je geloofsontwikkeling zijn er altijd momenten van loslaten en weer opnemen. Ik verloor er nooit mijn geloof - geloofstwijfel is mij vreemd - maar voelde dat God soms afwezig was. Die dorre momenten komen nu nog voor. Door te bidden, kom ik ze te boven. Ze maken dat ik groei in mijn geloof.

Het is jammer dat sommigen in die dorheid blijven hangen. Gelovigen zouden ze onder woorden moeten brengen, want daardoor kun je met atheïsten de dialoog aangaan. Ik vind het leven zo wonderbaarlijk dat je niet anders kunt dan gelovig zijn. Sterker nog, christelijk gelovig.

–En waarom precies christelijk?

Ik besta als christen. Als Jezus zegt: „Ik ben de weg, de waarheid en het leven”, dan is dat voor mij werkelijk zo. Sommige evangelieteksten kan ik rationeel niet duiden, maar toch weet ik dat ze waar zijn.

Ik heb niet hetzelfde geloof als mijn ouders. Ze stelden zich minder theologische en filosofische vragen. Dat maakt niets uit, want ze leefden naar wat ze geloofden. Vanuit die grondervaring vertrekken de theologie en filosofie. Die onderbouwen het geloof dus niet, maar bouwen erop voort.

Henri Hemelsoet spreekt op AVS en TV-Oost over zijn geloof, kunst en De Tinten. © Koen Vlaeminck

Wanneer voel je je diep gelukkig? Dat is op momenten waarin iets van God oplicht. Ik maak dat voortdurend mee. Het bewustzijn dat een wonde spontaan geneest, bijvoorbeeld. Of twee kinderen die volledig opgaan in het voetbal. Of als ik in De Tinten voel dat ik niet anders kan dan helpen.

–U kwam in De Tinten terecht, omdat u er tijdens uw diakenopleiding stage liep. Waarom wilde u diaken worden?

Ik had het gevoel dat mijn geloof niet genoeg handen en voeten kreeg, niettegenstaande dat ik actief was in de parochie en veel las over het geloof. De deken polste negen jaar geleden of diaken worden iets voor mij zou zijn. Ik heb spijt dat ik daar niet vijftien jaar eerder aan dacht.

–Wat doet u in De Tinten?

Ik ben er coördinator en heb ongeveer vijftig vrijwilligers onder mijn hoede. We helpen mensen zonder structureel inkomen. In onze winkel kunnen die terecht voor kledij, huishoudspullen, speelgoed, boeken en cd’s. Op onze sociale dienst wordt naar hen geluisterd en krijgen ze info over asielprocedures. Voorts kunnen onze bezoekers een voedselpakket aanvragen. Betalen hoeft niet, want zelfs één euro is voor de meesten al te veel.

–U hoort er ongetwijfeld veel schrijnende verhalen. Zet u die makkelijk van u af?

Nogal. Ik praat er veel over met mijn vrouw die mij bijna voltijds onbetaald bijstaat in De Tinten. Je moet ook aanvaarden dat je onmogelijk iedereen kunt helpen en dat je niet alle lijden kunt oplossen. De vrijwilligers en ik zijn geen geneesheren, we geven alleen een pijnstiller.

–Een job als kunstenaar of als diaken. Dat is toch een verschil van dag en nacht?

Ik begrijp dat zelf niet. Misschien was het grootste probleem als zelfstandige de sociale isolatie. Ik genoot ervan in mijn atelier de hele dag naar muziek te luisteren. Mijn vrouw en ik leefden dag en nacht samen. Dat contrasteert sterk met de vele vrijwilligers die nu mijn aandacht vragen. Ik werk nog maar twee dagen als zelfstandig etser, omdat het moeilijk te combineren is met het werk in De Tinten.

„Gods afwezigheid voelen, doet me groeien in het geloof”

Dat ik intenser met het geloof bezig ben, blijkt uit mijn persoonlijke werk. Zo creëer ik vaak kruisen op een bladzijde van een oud gebedenboek. Ik heb er zeker al zo’n tachtig verschillende gemaakt.

Toch zijn er gelijkenissen tussen beide jobs: de artistieke taal en het religieuze zijn twee manieren om het onuitspreekbare te uiten. En zoals elk nieuw kunstwerk de definitie van kunst verruimt, zo is dat ook met het geloof. Dat wordt met elke authentieke gelovige uitgebreid.

Meer weten over Henri Hemelsoet? Kijk dan naar *On-GELOOF-lijk* op AVS en TV-Oost. De eerste aflevering verscheen maandagavond, maar wordt de hele week tijdens de dag herhaald. Op 14 maart tussen 18 en 24 uur verschijnt het tweede deel. U kunt de reportages ook bekijken op www.on-geloof-lijk.be. Meer info leest u hieronder. De Tinten steunen, kan op IBAN BE 78 8910 1418 9086 (BIC VDSPBE91).

Ongelooflijk maar waar

Online vastenkalender en tv-reeks helpen Blijde Boodschap verkondigen

De online adventskalender www.hierzittoekomstin.be was een succes. Meer dan 25.000 keer keken bezoekers naar de kalender, samen goed voor bijna duizend uren gelovig surfen. Ook in de veertigdagentijd wil het bisdom Gent aan de hand van nieuwe media inspiratie en verdieping bieden. Zo vindt u op www.on-geloof-lijk.be een vastenkalender, waar dagelijks een Bijbelvers en een begeesterende gedachte te lezen is, soms verpakt in een geluids- of filmfragment. Wie dat wenst, krijgt dit alles zelfs gratis in zijn mailbox. Verder is het bisdom Gent ook op facebook, netlog en twitter actief.

Maar dat is nog niet alles. Wekelijks is er op AVS en TV Oost een nieuwe aflevering van *On-GELOOF-lijk*. In die reeks maakt u kennis met mensen die authentiek evangelisch leven in onze moderne cultuur en die ongecompliceerd laten zien dat het geloof voor hen een verschil maakt. Het zijn getuigenissen van christenen als mensen van hoop, naastenliefde en geloofsgemeenschap. Deze reportages ziet u op maandagavond op AVS en TV Oost en worden herhaald tijdens de dag gedurende de week. Ook op www.on-geloof-lijk.be kunt u de afleveringen bekijken.

Op www.on-geloof-lijk.be vindt u een vastenkalender met elke dag een nieuw Bijbelvers en inspirerende gedachte. © Eveline Coppin

Tot slot leert u ook op de Gentse bisdombladzijden de hoofdpersonages uit de reeks kennen. Diaken en kunstenaar Henri Hemelsoet (interview hierboven) bijt de spits af. (EC)

Groeigroep in vergeving

Vanaf april vindt de wekelijkse groeigroep in vergeving plaats. In de loop van negen avonden worden stapstenen aangereikt voor een groeiproces, zoals uitgetekend door priester-psycholoog Jean Monbourquette. Deze groeigroep is bedoeld voor iedereen die pijnlijke ervaringen uit het verleden op een positieve manier wil loslaten en die wil groeien als mens of in zijn of haar relaties met anderen. We vertrekken vanuit drie invalshoeken: een gezonde zelfzorg, anders leren kijken naar de ander en zich toevertrouwen aan de Bron van liefde en vergeving.

Negen dinsdagavonden, van 26 april tot 21 juni, in het Sint-Paulusseminarie in Mariakerke (Beekstraat 1), telkens van 19 tot 22 uur. Voor info en inschrijvingen: 09 235 78 63 of katie.velghe@kerknet.be.

Lege priesterseminaries, volle schoolbanken

De School voor Geloofsverdieping verheldert het christelijke geloof in een cursus van twee jaar

- Les en nadien verwerking in kleine groepen met vaste begeleider
- Basiscursus over Bijbel en kerk in Sint-Niklaas en Drongen
- Theologie in mensentaal uitgelegd op 38 avonden

Dieter VAN BELLE

„Je bent niet als christen geboren, je moet het worden", schreef Tertullianus al in circa 200. Nu bij ons het geloof niet meer met de paplepel wordt ingegeven, is het dus zoals bij Tertullianus terug een kwestie van persoonlijke ontdekking, van geleidelijke initiatie en van bewuste keuzes.

De School voor geloofsverdieping kan daarbij helpen. Het is een basiscursus van 38 avonden, gespreid over twee jaar. Deze School, met afdelingen in Drongen en Sint-Niklaas, begint opnieuw in september. Ze is bedoeld voor iedereen die het christelijke geloof beter wil begrijpen en nood heeft aan reflectie. Het gaat om een systematische verheldering van het christelijk geloof. Stevig, maar breed toegankelijk: theologie in mensentaal.

Wat de lesgevers aanbrengen, wordt nog diezelfde avond verwerkt in kleine, vaste groepen. Dat leren in groep werkt alleen dankzij trouwe aanwezigheid. Merkwaardig genoeg kon dit de voorbije editie een groep van 125 enthousiaste mannen en vrouwen van alle leeftijden en vaak met een gezin en job niet afschrikken. Annemie Lippens is een van de cursisten. „Ik vind de lessen schitterend. Tijdens de verwerking wisselen we met dezelfde tien mensen uit over de les. Elk heeft zijn eigen visie, achtergrond en leeftijd. Dat is verrijkend."

In Drongen en Sint-Niklaas volgen 125 mensen nu het tweede jaar van de School voor Geloofsverdieping. © Eveline Coppin

Aan doemdenkers buiten en binnen de Kerk zou je dus kunnen zeggen dat in tegenstelling tot vijftig jaar geleden de priesterseminaries bijna leeg zijn, maar dat anders dan vroeger vele christenen tijd noch moeite sparen voor verdieping en vorming. De meesten onder hen werden in volle christelijke cultuur als baby gedoopt en als kind gelovig gesocialiseerd, maar willen nu inzicht in de Schrift en in het leven van de Kerk. Ze zoeken taal om te verwoorden en te verantwoorden. „Ik wou weten wat mensen dachten over het geloof en wou ook mezelf bijscholen", zegt Lippens. „Ik gaf godsdienst aan kleine kinderen en las ook veel over het geloof. Door de cursus kan ik nu meer gefundeerd over de Bijbel en het geloof praten. Ik besef nu dat mijn denken voordien nogal eenzijdig was."

„Ik kan nu meer gefundeerd over de Bijbel en het geloof praten"

Annemarie Lippens, deelnemer

In het eerste jaar wordt het eigene van het Bijbelse Godsgeloof verkend. In het tweede jaar sluit daar een kerkelijk-pastorale verdieping op aan. De vraag naar wie God is, voert onvermijdelijk naar een vraag van God. Hij zoekt contact en vraagt de Kerk te laten zien hoe dit contact mogelijk is.

Toegegeven, zo geformuleerd klinkt het droogjes. Maar dit stap voor stap ontdekken samen met een groep geloofsleerlingen geeft velen een tweede adem. Of spreken we beter van een hergeboorte?

De School voor Geloofsverdieping is een initiatief van CCV in het bisdom Gent en vindt tweewekelijks plaats op dinsdagavond in Drongen en woensdagavond in Sint-Niklaas. Meer info op 09 235 78 65 of www.ccv.be/gent. Of mail naar schoolvoorgeloofsverdieping@ccv.be. Inschrijven kan vanaf nu.

Overlijden

E.H. **Jacques LIEVENS** is op 24 februari onverwacht overleden. Hij is geboren in Aalst op 11 september 1937 en priester gewijd in Gent op 5 juli 1980. Hij was onderpastoor in Aalst, Heilig Hart (1980), pastoor in Nieuwerkerken (1993) en in Erembodegem-Terjoden (1997).

Ruusbroec

Jan van Ruusbroec (1293-1381) schreef *Vanden vier becoringhen* in het jaar waarin hij zich met enkele gezellen terugtrok in het Zoniënwoud. Het is een kort werk, waarin hij de bekoringen of subtiele misleidingen ontmaskert waaraan mensen ten prooi kunnen vallen die Christus willen navolgen en een ingekeerd leven willen leiden.
De Oude Abdij van Drongen leest en bespreekt dit toegankelijk en diepgaand boekje.

Op 16, 23 en 30 maart van 14 tot 16 uur, in de Oude Abdij van Drongen. Meer info op www.oudeabdij.be of 09 226 52 26.

Carmelitana

Boekhandel Carmelitana verhuist naar het aanpalende klooster en opent op 19 maart opnieuw de deuren. Greet Balemans signeert er tussen 13 en 16.30 uur haar boek *Zoeken naar zin vanuit een rolstoel.* Daarnaast vindt er een gedeeltelijke opruiming plaats in de oude winkel, waar u boeken kunt kopen tegen minstens de helft van de prijs.

Uitverkoop boeken van 10 tot 12 uur en 13 tot 18 uur in Burgstraat 92. Ook nog van 22 tot 31 maart van 13 tot 18 uur. De nieuwe winkel is op 19 maart gelijktijdig open met de oude.

Meer dan de juiste toon

Liederen inoefenen om die met het koor of de parochianen tijdens de veertigdagen- en paastijd te zingen. Daarvoor kwamen 150 mensen samen op een diocesane zangavond in de Sint-Petruskerk van Zulte.

Willem Coene, lid van het parochiekoor van Vinkt, was één van de aanwezigen en getroffen door de aanpak van dirigent Jos Bielen: „Soms las hij een lied voor, waardoor hij de aandacht op de tekst trok. Voor de inhoud had ik voordien geen oog. In de maat zingen en juiste toon houden: daar was ik mee bezig. Volgens Bielen is zingen in de liturgie niet alleen uitademend, maar ook inademend. „Wie een Bijbellied zingt, moet ook de woorden tot zich laten doordringen." Daarom koppelde Bielen, eindredacteur van liedboek *Zingt Jubilate,* elk lied ook aan een zondagslezing tussen Aswoensdag en Pinksteren. De toon voor de vieringen is daarmee alleszins gezet. (EC)

© Frank Bahnmuller